

KĄT FAZOWY JAKO NARZĘDZIE DIAGNOSTYCZNE DO OCENY STANU ODŻYWIENIA DZIECI Z NOWO – ROZPOZNANĄ CHOROBA LĘŚNIEWSKIEGO – CROHNA LECZONYCH ŻYWIENIOWO

A. Wasilewska¹, A. Stochel – Gaudyn¹, D. Drożdż², K. Fyderek¹, M. Sładek¹

1.Klinika Pediatrii, Gastroenterologii i Żywienia, Uniwersytecki Szpital Dziecięcy, CMUJ

2.Klinika Nefrologii i Nadciśnienia Tętniczego, Uniwersytecki Szpital Dziecięcy, CMUJ

WSTĘP

- Występujące w chorobie Leśniowskiego – Crohna (CD) zaburzenia składu masy ciała (BMC), mogą prowadzić do zaburzeń wzrastania, dojrzewania płciowego i obniżenia gęstości mineralnej kości
- Leczenie żywieniowe (EEN) jest wysoce skuteczne w indukcji remisji CD i poprawia stan odżywienia pacjentów
- Bioimpedancja (BIA) z oznaczeniem kąta fazowego (PA) wydaje się być wiarygodnym, nieinwazyjnym narzędziem do oceny BMC

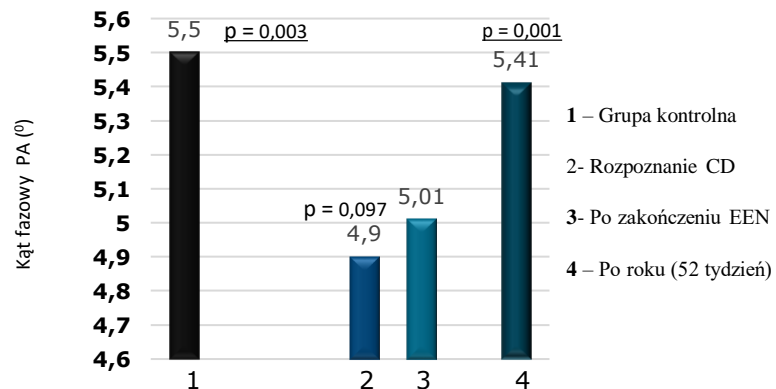
MATERIAŁ I METODY

- Do badania włączono 43 dzieci (7-17 lat) z nowo - rozpoznaną łagodną i umiarkowaną postacią CD (PCDAI <40 punktów)
- Indukcję remisji uzyskano 6 – tygodniowym kursem EEN
- W momencie rozpoznania CD, po zakończeniu EEN i w 52 tygodniu wykonano badanie BIA z oznaczeniem PA oraz pomiary antropometryczne
- Grupę kontrolną stanowiło 22 zdrowych dzieci

WYNIKI

- Przy rozpoznaniu 63% dzieci prezentowało prawidłową masę ciała, obniżenie beztłuszczowej masy ciała (FFM) występowało u 54%, tłuszczowej masy ciała (FM) u 30%, a obniżenie PA u 65% pacjentów
- Po zakończeniu EEN uzyskano wzrost zarówno FFM, jak i FM ($p < 0,001$), a w 52 tyg. najwyższe mediany FFM i PA ($p < 0,001$)

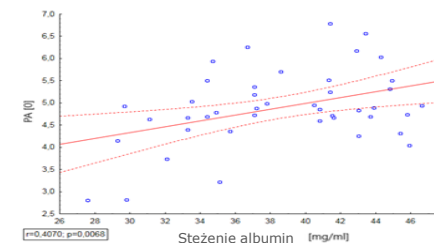
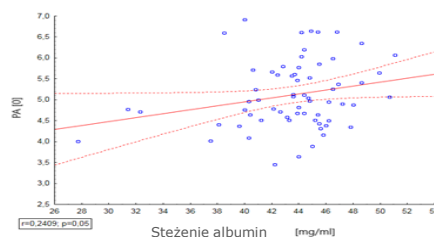
Parametr	Grupa badana	Grupa kontrolna
Pacjenci (n)	43	22
Chłopcy (%)	51%	45%
Wiek (lata ±SD)	13,9(±2,65)	12,5 (±3)
PCDAI (punkty)	22,4(±7,5)	0
Lokalizacja CD L1:L2:L3 L4a:L4b	16:23:56% 60:7%	
FM (kg ± SD)	8,7 (±2,5)	12 (±3,6)
FFM (kg ± SD)	30,8 (±4,2)	34,9 (±6)
PA < 5 stopni (%)	65%	0%

Wartości PA w grupie kontrolnej i badanej przy rozpoznaniu, po EEN i w 52 tyg.

- PA korelowała dodatnio z FFM przy rozpoznaniu CD ($r = 0,702$, $p < 0,001$), po EEN ($r = 0,747$, $p < 0,001$) oraz w 52 tyg. ($r = 0,747$, $p = 0,007$)
- PA korelowała dodatnio ze stężeniem albumin przy rozpoznaniu CD oraz po EEN ($r = 0,407$, $p = 0,007$), ($r = 0,241$, $p = 0,05$)

Korelacja PA ze stężeniem albumin przy rozpoznaniu CD i po zakończeniu EEN

WNIOSKI

PA korelowała z FFM oraz stężeniem albumin, wydaje się zatem być przydatnym narzędziem do oceny niedożywienia i zaburzeń białkowo – energetycznych u dzieci z CD